

Det Anarkistiska Biblioteket

Mina Principer

Ravachol

Ravachol
Mina Principer
(1892)

När Ravachol satt fängslad 1892 dikterade han detta dokument, Mina Principer, för polisen. Det förblev opublicerat tills historikern Jean Maitron upptäckte det i Paris-polisens arkiv 1964. Översättning: Staffan Jacobsson

sv.theanarchistlibrary.org

(1892)

Efter att ha försett sig med kvällsvarden, talade den ovannämnde till oss på följande sätt. ”Mina herrar, det är min vana att bedriva propaganda var jag än befinner mig. Vet ni vad anarkism är?” Vi svarade ”Nej” på denna fråga. ”Det förvånar mig inte”, replikerade han. ” Den arbetande klassen, som liksom ni själva tvingas att arbeta för sitt bröd, har inte tid att ägna sig åt att läsa de pamfletter man ger dem. Det är likadant för er.

Anarkism är egendomens avskaffande

Anarkism är egendomens avskaffande. För närvarande finns det mycket som är utan nytta, många arbeten också, som bokföring, exempelvis. Med anarkismen finns inget behov av pengar längre, inget mer behov av bokföring eller andra yrken som uppstått därur.

Alltför många medborgare får svälta och lida just nu samtidigt som andra står upp till fotknölarna i sin rikedom och simmar i sitt överflöd. Denna situation är ohållbar. Vi borde alla få nytta av deras tillgångar, eller rättare, liksom dessa borde vi alla få del av allt som är nödvändigt och allt vi kan behöva. I det nuvarande samhället går detta mål inte att uppnå. Ingenting, och därför inte heller inkomstskatt, kan ändra på det förhållandet. Ändå tror många arbetare att om vi bara gjorde på det sättet, så skulle allt förändras. Det är ett misstag att tänka så.

Om vi beskattar godsägaren, höjer han sina räntor och arrangerar på så vis att de som lider skall krävas på mer. I vilket fall som helst kan ingen lag påverka godsägarna för de är herrar på sina gods och vi kan inte hindra dem från att göra vad de vill med dem. Vad skall då göras? Avskaffa egendomen och avskaffa samtidigt de som tar allt. Om detta blir gjort, måste vi också avskaffa pengar, för att förhindra varje tanke på ackumulation, vilken skulle tvinga

oss att gå tillbaka till den nuvarande regimen. Det är i själva verket pengarna som är upphovet till all oenighet, allt hat, alla ambitioner, de är, i ett ord, egendomens skapare. Denna metall är sannerligen ingenting, har ingenting utom ett överenskommet pris, uppkommet genom dess sällsynthet. Om vi inte längre var tvungna att ge något i utbyte för det vi måste ha för att överleva, så skulle guldets värde försvinna och ingen längre söka efter det. De skulle heller inte kunna berika sig eftersom inget kunde tillägnas och hopsamlas åt sig kunde tjäna syftet att ge dem ett bättre liv än andras. Det skulle inte längre finnas något behov av lagar, inget behov av härskare och herrar.

Vad gäller religioner skulle de bli överflödiga, eftersom deras moraliska inflytande inte längre skulle ha något existensberättigande. Vi bör alltså hålla fast vid livet, men när jag säger livet så menar jag också livet. Vilket inte betyder att slava hela dagen för att göra cheferna feta eller att själv dö av hunger för att skapa välstånd åt andra.

Härskare är onödiga

Härskare är onödiga, dessa människor vars lättja upprätthålls med vårt arbete; var och en bör själv göra sig nyttig för samhället, med vilket jag menar arbete enligt hans förmåga och behov. På detta sätt skulle en bli bagare, en annan lärare etc.

Följer man denna princip kunde arbetstiden förkortas, och var och en av oss skulle bara behöva arbeta en eller två timmar om dagen. Människan kan inte klara sig utan aktivitet av någon sort och skulle själv kunna finna sysslor som var stimulerande; det skulle inte bli några lata drönare kvar, och om så ändå vore fallet skulle de vara så få att resten utan vidare kunde tolerera dem utan klagomål och lämna dem i fred.

Som inga lagar fanns längre, skulle äktenskapsinstitutionen upplösas. Vi skulle förena oss efter lämplighet, och familjen skulle grundas på en fars och en mors kärlek till sina barn. Exempelvis, om en kvinna inte längre älskade den hon valt till kompanjon, kunde hon skilja sig och bilda en ny gemenskap. Med ett ord, total frihet att leva med dem vi älskar. Om det i detta fall också fanns barn, kunde samhället fostra dem, det vill säga att de som älskar dem kommer att ta hand om dem.

Med denna fria förening kommer prostitutionen inte längre att finnas kvar. Veneriska sjukdomar skulle försvinna eftersom de uppkommer genom könens missbrukande, övergrepp som kvinnor måste utstå eftersom samhällets nuvarande tillstånd tvingar dem att försörja sig på detta sätt – är inte pengar till varje pris nödvändiga för överlevnaden, oavsett hur de förtjänas?

Hela Universum skall bli en enda union

Med mina principer, som tiden inte tillåter mig att utveckla i detalj, kommer armén inte att behövas, eftersom det inte kommer att finnas några distinkta nationer, den privata egendomen är avskaffad och alla nationer skulle förenas i en enda union som skulle vara -- Universum.

Inget mera krig, inga mer konflikter, ingen svartsjuka, ingen stöld, inget mera mördande, inga domstolar, inga poliser, ingen byråkrati.

Anarkisterna har ännu inte i detaljer preciserat sin konstitution, endast milstenarna har lagts ut. Idag är anarkisterna tillräckligt många för att välta det nuvarande tillståndet över ända, och om detta ännu inte inträffat är det för att vi måste slutföra instruktionerna till våra efterträdare, ingjuta mod, hopp och beslutsamhet att bidra till förverkligandet av detta projekt. Allt som behövs för detta är ett ryck framåt, att några gör sig beredda, och revolutionen kommer att äga rum”.